

Зорица Којић

* * *

Тужбу подижем против
мрава дугмета и Бранимира
Мрав ме је ујео
Дугме ми се откопчало
Бранимир ме заборавио
Мрава због телесне повреде
осуђујем на казну смрти — вешам га
Дугме због вређања јавног морала
осуђујем на казну смрти — стрељам га
Бранимира због заборављања
осуђујем на казну слободе
волим га

* * *

Петнаест година ми је
мајка свакога јутра у косу
стављала црвену машину.
Тада си дошао ти и
рекао лепша си са пуштеном
косом — машине нису за велику децу.
Смејала сам се тада и била
срећна. Сада понекад сетим
се тебе и
Жао ми је моје црвене машине.